

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 27Cpr/1/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111899976
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Maláriková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2111899976.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Miroslavou Malárikovou v právnej veci navrhovateľov: 1. K. U.B., narodený XX.X.XXXX, X. XX, K., 2. M. I., narodený X.X.XXXX, Q. XX, K., obaja zastúpení advokátom: JUDr. Juraj Trokan, Radlinského 1, Trnava, proti odporcovi: IKEA Industry Slovakia s.r.o., Továrenská 2614/19, Malacky, IČO: 31 354 572, zastúpený advokátkou: JUDr. Jana Mikulášová, Hlavné námestie 5, Bratislava, o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru a iné, takto

r o z h o d o l :

I. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi v 1. rade náhradu mzdy vo výške 10.385,29 € s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne:

zo sumy 600,13 € od 12.9.2011 do zaplataenia,

zo sumy 815,43 € od 11.10.2011 do zaplataenia,

vo výške 9,25 % ročne:

zo sumy 815,43 € od 11.11.2011 do zaplataenia,

zo sumy 815,43 € od 12.12.2011 do zaplataenia,

vo výške 9,00 % ročne:

zo sumy 815,43 € od 11.1.2012 do zaplataenia,

zo sumy 815,43 € od 13.2.2012 do zaplataenia,

zo sumy 815,43 € od 12.3.2012 do zaplataenia,

zo sumy 815,43 € od 11.4.2012 do zaplataenia,

zo sumy 815,43 € od 11.5.2012 do zaplataenia,

zo sumy 815,43 € od 11.6.2012 do zaplataenia,

vo výške 8,75 % ročne:

zo sumy 815,43 € od 11.7.2012 do zaplataenia,

zo sumy 815,43 € od 11.8.2012 do zaplataenia,

zo sumy 815,43 € od 11.9.2012 do zaplataenia, všetko k rukám právneho zástupcu navrhovateľa.

II. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi v 2. rade náhradu mzdy vo výške 9.757,79 € s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne:

zo sumy 563,87 € od 12.9.2011 do zaplataenia,

zo sumy 766,16 € od 11.10.2011 do zaplataenia,

vo výške 9,25 % ročne:

zo sumy 766,16 € od 11.11.2011 do zaplataenia,

zo sumy 766,16 € od 12.12.2011 do zaplataenia,

vo výške 9,00 % ročne:

zo sumy 766,16 € od 11.1.2012 do zaplataenia,

zo sumy 766,16 € od 13.2.2012 do zaplataenia,

zo sumy 766,16 € od 12.3.2012 do zaplataenia,

zo sumy 766,16 € od 11.4.2012 do zaplataenia,

zo sumy 766,16 € od 11.5.2012 do zaplataenia,

zo sumy 766,16 € od 11.6.2012 do zaplataenia,

vo výške 8,75 % ročne:

zo sumy 766,16 € od 11.7.2012 do zaplata,ia,
zo sumy 766,16 € od 11.8.2012 do zaplata,ia,
zo sumy 766,16 € od 11.9.2012 do zaplata,ia, všetko k rukám právneho zástupcu navrhovateľa.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľom náhradu trov konania vo výške 2.953,51 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu navrhovateľa.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovatelia sa svojim návrhom podaným na tunajšom súde dňa 5.9.2011 domáhali určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru uskutočneného odporcom dňa 9.8.2011 a uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľom náhradu mzdy a nahradiť trovy konania.

Okrem toho sa navrhovatelia domáhali i určenia, že pracovný pomer trvá a uloženia povinnosti umožniť navrhovateľom pokračovať v práci. Súd dňa 15.11.2011 vyzval navrhovateľov na odstránenie väd návrhu a navrhovatelia v podaní zo dňa 28.11.2011 uviedli, že vypúšťajú túto časť návrhu, naďalej trvali na určení neplatnosti skončenia pracovného pomeru a náhrady mzdy. Súd v tejto časti konanie zastavil uznesením č.k. 27Cpr/1/2011-71 zo dňa 2.12.2011.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 27Cpr/1/2011-129 zo dňa 26.11.2012, ktorým návrh zamietol. Po odvolaní navrhovateľov Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 10CoPr/1/2013-169 zo dňa 4.9.2013 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a určil, že okamžité skončenie pracovných pomerov oboch navrhovateľov odporcom dňa 9.8.2011 sú neplatné. Vo zvyšnej časti vec zrušil a vrátil na ďalšie konanie.

Odporca podal dovolanie voči rozsudku odvolacieho súdu. Dovolací súd rozsudkom č.k. 6 Cdo 460/2013-229 zo dňa 25.6.2015 dovolanie zamietol.

Predmetom konania zostala náhrada mzdy oboch navrhovateľov, ktorí požiadali opakovane o pripustenie zmeny petitu v časti náhrady mzdy, o ktorej súd naposledy rozhodol na pojednávaní dňa 26.10.2015. Navrhovatelia sa domáhali náhrady mzdy od 10.8.2011 do 31.8.2012 a po poslednej úprave sa domáhali navrhovateľ v 1. rade náhrady mzdy vo výške 10.808,79 € s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne:

zo sumy 624,33 € od 12.9.2011 do zaplata,ia,
zo sumy 858,46 € od 11.10.2011 do zaplata,ia,
zo sumy 819,44 € od 11.11.2011 do zaplata,ia,
vo výške 9,25 % ročne:
zo sumy 858,46 € od 12.12.2011 do zaplata,ia,
zo sumy 858,46 € od 11.1.2012 do zaplata,ia,
zo sumy 858,46 € od 13.2.2012 do zaplata,ia,
zo sumy 858,46 € od 12.3.2012 do zaplata,ia,
vo výške 9,00 % ročne:
zo sumy 858,46 € od 11.4.2012 do zaplata,ia,
zo sumy 819,44 € od 11.5.2012 do zaplata,ia,
zo sumy 897,48 € od 11.6.2012 do zaplata,ia,
vo výške 8,75 % ročne:
zo sumy 819,44 € od 11.7.2012 do zaplata,ia,
zo sumy 819,44 € od 11.8.2012 do zaplata,ia,
zo sumy 858,46 € od 11.9.2012 do zaplata,ia.

Navrhovateľ v 2. rade sa domáhal náhrady mzdy vo výške 10.435,66 € s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne:

zo sumy 604,96 € od 12.9.2011 do zaplata,ia,
zo sumy 831,83 € od 11.10.2011 do zaplata,ia,
zo sumy 794,02 € od 11.11.2011 do zaplata,ia,
vo výške 9,25 % ročne:

zo sumy 831,83 € od 12.12.2011 do zaplataenia,
zo sumy 831,83 € od 11.1.2012 do zaplataenia,
zo sumy 831,83 € od 13.2.2012 do zaplataenia,
zo sumy 794,02 € od 12.3.2012 do zaplataenia,
vo výške 9,00 % ročne:
zo sumy 831,83 € od 11.4.2012 do zaplataenia,
zo sumy 794,02 € od 11.5.2012 do zaplataenia,
zo sumy 869,64 € od 11.6.2012 do zaplataenia,
vo výške 8,75 % ročne:
zo sumy 794,02 € od 11.7.2012 do zaplataenia,
zo sumy 794,02 € od 11.8.2012 do zaplataenia,
zo sumy 831,83 € od 11.9.2012 do zaplataenia.

Právna zástupkyňa odporcu navrhla návrhu vyhovieť len čiastočne a priznať navrhovateľom náhradu mzdy za 2 mesiace z dôvodu, že zobrali svoj návrh späť v časti určenia, že pracovný pomer trvá, ako aj v časti uloženia povinnosti odporcovi umožniť navrhovateľom pokračovať v práci. Teda len za výpovednú dobu. Ak by sa súd nestotožnil s týmto právnym názorom požiadala, aby súd nepriznal náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov, nakoľko pracovné pozície navrhovateľov boli po rozhodnutí súdu prvého stupňa obsadené inými pracovníkmi, s ktorými uzatvoril pracovné pomery na dobu neurčitú a iné voľné primerané pracovné miesta pre navrhovateľov nemá. Odporca podľa mzdových listov v zmysle § 134 ods. 2 Zákonníka práce vyčíslil priemerný mesačný zárobok za druhý štvrtrok 2011 navrhovateľa v 1. rade vo výške 815,43 € a navrhovateľa v 2. rade vo výške 766,16 €.

Právny zástupca navrhovateľov uviedol, že v mene navrhovateľov berie na vedomie informáciu, že ich v súčasnosti odporca nemôže zamestnať, preto sa domáhajú náhrady mzdy len do 31.8.2012, teda len za 12 mesiacov. Obaja navrhovatelia nasledujúci deň po doručení okamžitého skončenia pracovného pomeru, t.j. 10.8.2011 oznámili odporcovi, že trvajú na ďalšom zamestnaní. Svoj názor nezmenili v priebehu konania. Po podaní návrhu prehodnotili jeho obsah a nakoľko, ak by súd návrhu o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru vyhovel a nastúpil by režim zákonníka práce, pracovný pomer by naďalej trval a zamestnávateľ by musel postupovať určitým daným spôsobom. Preto návrh vzali čiastočne späť, naďalej však trvali na náhrade mzdy. K vyčíslenému priemernému zárobku navrhovateľov odporcom nemal výhrady.

Súd doplnil dokazovanie o mzdové listy navrhovateľov za rok 2011 a zistil nasledovný skutkový stav.

V zmysle vyššie citovaných rozsudkov odporca neplatne skončil pracovný pomer s navrhovateľmi dňa 9.8.2011. Navrhovatelia písomne oznámili odporcovi dňa 10.8.2011, že trvajú naďalej na tom, aby ich zamestnával.

Z pracovných zmlúv navrhovateľov súd zistil, že mali dohodnutý pracovný čas 37,5 hod. týždenne.

V zmysle Kolektívnej zmluvy čl. 22 je mzda splatná 10. kalendárny deň nasledujúceho mesiaca.

Podľa § 79 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce v znení platom do 31.8.2011 (ďalej len „Zákonníka práce“), (1) ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

(2) Ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy zamestnancovi vôbec nepriznať.

(3) Ak zamestnávateľ skončil pracovný pomer neplatne a zamestnanec netrvá na tom, aby ho zamestnávateľ ďalej zamestnával, platí, ak sa so zamestnávateľom nedohodne písomne inak, že sa jeho pracovný pomer skončil dohodou, ak

a) bola daná neplatná výpoveď, uplynutím výpovednej doby,
b) bol pracovný pomer neplatne skončený okamžite alebo v skúšobnej dobe, dňom, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

(4) V prípadoch ustanovených v odseku 3 písm. b) zamestnanec má nárok na náhradu mzdy v sume svojho priemerného zárobku podľa § 134 za výpovednú dobu dvoch mesiacov.

Podľa § 134, ods. 1, ods. 2 a ods. 4 Zákonníka práce, priemerný zárobok na pracovnoprávne účely (ďalej len "priemerný zárobok") zisťuje zamestnávateľ zo mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období. Do zúčtovanej mzdy podľa prvej vety sa nezahŕňa mzda za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti na pracovisku (§ 96 ods. 3) a do obdobia odpracovaného zamestnancom sa nezahŕňa čas neaktívnej časti pracovnej pohotovosti na pracovisku.

Rozhodujúcim obdobím je kalendárny štvrťrok predchádzajúci štvrťroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok. Priemerný zárobok sa zisťuje vždy k prvému dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po rozhodujúcom období a používa sa počas celého štvrťroka, ak tento zákon neustanovuje inak.

Priemerný zárobok sa zisťuje ako priemerný hodinový zárobok. Priemerný hodinový zárobok sa zaokrúhľuje na štyri desatinné miesta. Ak sa podľa pracovnoprávných predpisov má použiť priemerný mesačný zárobok, postupuje sa tak, že priemerný hodinový zárobok sa vynásobí priemerným počtom pracovných hodín pripadajúcich v roku na jeden mesiac podľa týždenného pracovného času zamestnanca. Priemerný mesačný zárobok sa zaokrúhľuje na najbližší eurocent nahor.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka s účinnosťou k 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie) platná od 12.9.2011 do 8.11.2011 bola vo výške 1,5%, t.j. 9,5%, od 9.11.2011 do 13.12.2011 bola 1,25%, t.j. 9,25%, od 14.12.2011 do 10.7.2012 bola 1,0%, t.j. 9,0%, od 11.7.2012 do 11.9.2012 bola 0,75%, t.j. 8,75%.

Podľa § 120 ods. 1 prvá veta a ods. 4 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a. Účastníci boli poučení spolu s predvolaním na pojednávanie.

Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia, keď nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých / predložených účastníkmi; splnenie dôkaznej povinnosti však neznamená automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom je zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých alebo z vykonaných dôkazov, zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonávajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne aj iné než navrhnuté, a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V tomto prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tomu účastníkovi, na ktorom predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno (t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva).

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p., súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich, alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Po rozhodnutí o neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru s navrhovateľmi dňa 9.8.2011 zostalo predmetom konania uloženie povinnosti zaplatiť navrhovateľom náhradu mzdy odo dňa kedy oznámili zamestnávateľovi, že trvajú na ďalšom zamestnávaní, t.j. od 10.8.2011 a to do 31.8.2012. Odporca neuniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia, že navrhovatelia netrvajú na svojom ďalšom zamestnávaní u odporcu. Počas konania navrhovatelia nikdy výslovne neuviedli, že už netrvajú na svojom ďalšom zamestnávaní. Úkon navrhovateľov, ktorým vzali svoj návrh v časti určenia, že pracovný pomer trvá a uloženia povinnosti odporcovi umožniť navrhovateľom pokračovať v práci späť, nie je možné takto vyhodnotiť, nakoľko na danom určení nemali naliehavý právny záujem a ak by aj naďalej na tomto určení trvali, súd by v týchto častiach musel návrh zamietnuť. Z tohto dôvodu bol správny postup navrhovateľov, ak oznámili súdu, že už na tomto určení netrvajú.

Pri výpočte priemerného zárobku sa vychádza z hrubej mzdy zúčtovanej na výplatu zamestnancovi v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období. Rozhodujúcim obdobím je v zásade predchádzajúci kalendárny štvrťrok. Priemerný zárobok sa zisťuje vždy k 1. januáru, 1. aprílu, 1. júlu, 1. októbru kalendárneho roka, pričom zárobok za predchádzajúci štvrťrok sa používa vždy až do zistenia nového priemerného zárobku. Takto zistený priemerný zárobok sa používa počas celého štvrťroka, ak zákon neustanovuje inak. Priemerný zárobok sa zisťuje ako priemerný hodinový zárobok. Ak je pre účely pracovnoprávnych nárokov zamestnanca potrebné zistiť priemerný mesačný zárobok, priemerný mesačný zárobok sa zistí z priemerného hodinového zárobku vynásobením priemerným počtom pracovných hodín pripadajúcich v roku na jeden kalendárny mesiac, nadväzujúc na týždenný pracovný čas zamestnanca. Priemerný mesačný zárobok sa viaže na konkrétneho zamestnanca. V danom prípade mali podľa pracovných zmlúv dohodnutý pracovný čas 7,5 hod. denne, čiže 37,5 hodinový týždenný pracovný čas a rozhodným obdobím je 2. kalendárny štvrťrok.

Priemerný počet pracovných hodín pripadajúcich v roku na 1 mesiac sa zisťuje z priemerného počtu dní v roku 365,25 dňa, z priemerného počtu týždňov v roku (365,25 dňa:7 dní) 52,179 týždňa, z priemerného počtu týždňov pripadajúcich v roku na 1 mesiac (52,179:12) 4,348 týždňa v mesiaci a z týždenného pracovného času zamestnanca, čo je v danom prípade 37,5 hodín. Priemerný počet pracovných hodín pripadajúcich v roku na 1 mesiac sa vypočíta ako súčin priemerného počtu týždňov pripadajúcich v roku na 1 mesiac (4,348 hod.) a týždenného fondu pracovného času zamestnanca 37,5 hod (4,348 x 37,5 hod. = 163,05 hod.), teda pri 37,5 hod. týždennom pracovnom čase je priemerný počet odpracovaných hodín, ktorý pripadá v roku na jeden mesiac je 163,05 hodiny. Priemerný mesačný zárobok zamestnanca sa vypočíta ako súčin priemerného počtu pracovných hodín pripadajúcich v roku na jeden mesiac a priemerného hodinového zárobku zamestnanca. Nebolo sporné, že priemerný hodinový zárobok v 2. štvrťroku 2011 mali navrhovateľ v 1. rade 5,0011 € a teda jeho priemerný mesačný zárobok bol 815,43 € (5,0011 € x 163,05 hod) a navrhovateľ v 2. rade mal priemerný hodinový zárobok 4,6989 € a teda priemerný mesačný zárobok mal 766,16 € (4,6989 € x 163,05 hod).

Súd priznal náhradu mzdy za celé uplatnené obdobie, t.j. od 10.8.2011 do 31.8.2012, nakoľko nárok navrhovateľov len nepatrne prekračuje 12 mesiacov a to o 16 dní, preto súd nepovažoval za potrebné krátiť náhradu mzdy v zmysle žiadosti odporcu, nakoľko odporca doposiaľ svoje tvrdenia o obsadení miest navrhovateľov novými zamestnancami nepreukázal a navrhovatelia jeho tvrdenie nerozporovali. Súd priznal náhradu mzdy navrhovateľovi v 1. rade vo výške 10.385,29 € a to pomernú časť za august 2011, t.j. za 16 pracovných dní 600,13 € (5,0011 € x 7,5 hod x 16 dní) a od 1.9.2011 do 31.8.2012 vo výške 9.785,16 € (12x 815,43 €). Navrhovateľovi v 2. rade priznal náhradu mzdy vo výške 9.757,79 € a to pomernú časť za august 2011, t.j. za 16 pracovných dní 563,87 € (4,6989 € x 7,5 hod x 16 dní) a od 1.9.2011 do 31.8.2012 vo výške 9.193,92 € (12x 766,16 €). Splatnosť mzdy nebola sporná, t.j. 10 kalendárny deň v nasledujúcom mesiaci, preto súd v súlade s podaným návrhom priznal aj úroky z omeškania od nasledujúceho dňa po splatnosti mzdy za jednotlivé mesiace v zmysle návrhu navrhovateľov avšak nie v uplatnenej výške. Navrhovatelia si uplatnili úroky z omeškania vyššie v rozpore s vykonávacím predpisom, preto súd návrh v časti, kde uplatnené úroky prevyšujú zákonný úrok zamietol. Súd zároveň čiastočne zamietol návrh u každého z navrhovateľov v časti mzdy, ktorá prevyšovala priemerný mesačný zárobok určený vyššie.

Podľa § 160 ods. 1 veta prvá O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu.

Vo výroku rozsudku súd neurčil lehotu na plnenie, preto je v zmysle citovaného ustanovenia odporca povinný zaplatiť navrhovateľom istinu s príslušenstvom v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. podľa pomeru úspechu v konaní. Navrhovatelia mali plný úspech v časti určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a boli čiastočne úspešní v časti náhrady mzdy, nakoľko súd nepriznal len tú časť náhrady mzdy, v ktorej návrh prevyšoval náhradu mzdy v zmysle § 134 Zákonníka práce a tiež v časti, v ktorej si uplatnili úrok z omeškania v rozpore s citovanými s ustanoveniami.

Spolu si navrhovatelia uplatnili istinu vo výške 21.244,45 € a úroky z omeškania do rozhodnutia súdu vo výške 7.126,47 €. Súd priznal istinu vo výške 20.143,08 € a úroky z omeškania ku dňu rozhodnutia vo výške 6.620,16 €, t.j. úspech navrhovateľov je 94,33% a odporcu vo výške 5,67%, teda celkový úspech navrhovateľov je 88,66% (94,33 - 5,67). Navrhovatelia si uplatnili náhradu trov konania vo výške 6.739,03 €.

Navrhovateľom vzniklo právo na náhradu trov právneho zastupovania za nasledovné úkony:

- prevzatie zastúpenia navrhovateľa v 1. rade dňa 31.8.2011 vo výške 57,- € (§ 11 ods. 1 písm. a),
- prevzatie zastúpenia navrhovateľa v 2. rade dňa 31.8.2011 vo výške 57,- € (§ 11 ods. 1 písm. a),
- podanie návrhu na súd dňa 5.9.2011 vo výške 57,- € (§ 11 ods. 1 písm. a, § 13 ods. 2, t.j. $2 \times 57 \text{ €} = 114,- \text{ €}$ znížené o 50% je 57,- €),
- podanie na súd dňa 28.11.2011 v uplatnenej výške 85,50 € (§ 11 ods. 1 písm. a, § 13 ods. 2, - nie je možné vyjadriť v peniazoch a sumu $2.263,22 \text{ €} + 2.193,- \text{ €}$ t.j. $2 \times 91,29 \text{ €} + 1/3 \text{ z } 57,- \text{ €} \times 2 = 220,58 \text{ €}$ znížená o 50% je 110,29 €)
- podanie na súd dňa 13.2.2012 vo výške 185,55 € (§ 10 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a, § 13 ods. 2 a 3 - nie je možné vyjadriť v peniazoch a sumu $4.677,28 \text{ €} + 4.394,67 \text{ €}$ t.j. $170,97 \text{ €} + 161,01 \text{ €} + 1/3 \text{ z } 58,69 \text{ €} \times 2 = 371,10 \text{ €}$ znížená o 50% je 185,55 €),
- podanie na súd dňa 16.2.2012 vo výške 185,55 € (§ 10 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a, § 13 ods. 2 a 3 - nie je možné vyjadriť v peniazoch a sumu $4.677,28 \text{ €} + 4.394,67 \text{ €}$ t.j. $170,97 \text{ €} + 161,01 \text{ €} + 1/3 \text{ z } 58,69 \text{ €} \times 2 = 371,10 \text{ €}$ znížená o 50% je 185,55 €),
- podanie na súd dňa 19.6.2012 vo výške 256,90 € (§ 10 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a, § 13 ods. 2 a 3 - nie je možné vyjadriť v peniazoch a sumu $7.939,- \text{ €} + 7.459,31 \text{ €}$ t.j. $2 \times 237,34 \text{ €} + 1/3 \text{ z } 58,69 \text{ €} \times 2 = 513,80 \text{ €}$ znížená o 50% je 256,90 €),
- podanie na súd dňa 21.6.2012 vo výške 256,90 € (§ 10 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a, § 13 ods. 2 a 3 - nie je možné vyjadriť v peniazoch a sumu $7.939,- \text{ €} + 7.459,31 \text{ €}$ t.j. $2 \times 237,34 \text{ €} + 1/3 \text{ z } 58,69 \text{ €} \times 2 = 513,80 \text{ €}$ znížená o 50% je 256,90 €),
- pojednávanie dňa 25.6.2012 vo výške 256,90 € (§ 10 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a, § 13 ods. 2 a 3 - nie je možné vyjadriť v peniazoch a sumu $7.939,- \text{ €} + 7.459,31 \text{ €}$ t.j. $2 \times 237,34 \text{ €} + 1/3 \text{ z } 58,69 \text{ €} \times 2 = 513,80 \text{ €}$ znížená o 50% je 256,90 €),
- pojednávanie dňa 8.10.2012 vo výške 256,90 € (§ 10 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a, § 13 ods. 2 a 3 - nie je možné vyjadriť v peniazoch a sumu $7.939,- \text{ €} + 7.459,31 \text{ €}$ t.j. $2 \times 237,34 \text{ €} + 1/3 \text{ z } 58,69 \text{ €} \times 2 = 513,80 \text{ €}$ znížená o 50% je 256,90 €),
- pojednávanie dňa 26.11.2012 vo výške 256,90 € (§ 10 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a, § 13 ods. 2 a 3 - nie je možné vyjadriť v peniazoch a sumu $7.939,- \text{ €} + 7.459,31 \text{ €}$ t.j. $2 \times 237,34 \text{ €} + 1/3 \text{ z } 58,69 \text{ €} \times 2 = 513,80 \text{ €}$ znížená o 50% je 256,90 €),
- odvolanie voči rozsudku dňa 28.12.2012 vo výške 256,90 € (§ 10 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a, § 13 ods. 2 a 3 - nie je možné vyjadriť v peniazoch a sumu $7.939,- \text{ €} + 7.459,31 \text{ €}$ t.j. $2 \times 237,34 \text{ €} + 1/3 \text{ z } 58,69 \text{ €} \times 2 = 513,80 \text{ €}$ znížená o 50% je 256,90 €),
- podanie na súd dňa 2.4.2013 v uplatnenej výške 257,36 € (§ 10 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a, § 13 ods. 2 a 3 - nie je možné vyjadriť v peniazoch a sumu $4.677,28 \text{ €} + 4.394,67 \text{ €}$, t.j. $237,37 \text{ €} \times 2 + 1/3 \text{ z } 60,07 \text{ €} \times 2 = 514,72 \text{ €}$ znížená o 50% je 257,36 €),

- pojednávanie dňa 4.9.2013 v uplatnenej výške 257,36 € (§ 10 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a, § 13 ods. 2 a 3 - nie je možné vyjadriť v peniazoch a sumu 4.677,28 € + 4.394,67 €, t.j. 237,37 € x 2 + 1/3 z 60,07 x 2 = 514,72 € znížená o 50% je 257,36 €),
- podanie na súd dňa 2.7.2015 vo výške 262,24 € (§ 10 ods. 1, § 13 ods. 2 a 3 - istina 10.385,29 € + 9757,79 €, t.j. 270,54 € + 253,94 € = 524,48 € znížená o 50% je 262,24 €),
- pojednávanie dňa 26.10.2015 vo výške 262,24 € (§ 10 ods. 1, § 13 ods. 2 a 3 - istina 10.385,29 € + 9757,79 €, t.j. 270,54 € + 253,94 € = 524,48 € znížená o 50% je 262,24 €), spolu 3.208,20 €.

Súd priznal k týmto úkonom aj režijný paušál tak, ako si ho navrhovatelia uplatnili 4x 7,41 €, 8x 7,63 €, 2x 7,81 €, 2x 8,39 €, spolu 123,08 €. Spolu vzniklo navrhovateľom právo na náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 3.208,20 + 123,08 € = 3.331,28 €, z toho súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia podľa pomeru úspechu vo výške 88,66%, t.j. 2.953,51 €.

O trovách právneho zastúpenia súd rozhodol v zmysle ustanovení § 10 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a, § 13 ods. 2 a 3, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Náhradu trov konania súd zaviazal odporcu zaplatiť v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. k rukám právneho zástupcu navrhovateľov.

Súd nepriznal uplatnené právne úkony a to rokovanie s protistranou dňa 28.9.2011 a porady s klientmi dňa 21.12.2012, 10.11.2013 a 5.10.2015 nakoľko tieto uplatnené úkony nie sú preskúmateľné súdom a za účasť na pojednávaní dňa 26.4.2012, nakoľko sa právny zástupca tohto pojednávania nezúčastnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.